Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (deseto prošireno vijeće)

22. siječnja 2025.*

„Ekonomska i monetarna unija – Bankovna unija – Jedinstveni sanacijski mehanizam za kreditne institucije i određena investicijska društva (SRM) – Jedinstveni fond za sanaciju (SRF) – Odluka SRB-a o izračunu *ex ante* doprinosa za razdoblje doprinosa 2019. – Članci 12. i 14. Delegirane uredbe (EU) 2015/63 – Pojam ‚promjena statusa' – Institucionalni program zaštite – Prigovor nezakonitosti"

U predmetu T-498/19,

Banco Cooperativo Español, SA, sa sjedištem u Madridu (Španjolska), koji zastupaju D. Sarmiento Ramírez-Escudero i J. Beltrán de Lubiano Sáez de Urabain, odvjetnici,

tužitelj,

protiv

Jedinstvenog sanacijskog odbora (SRB), koji zastupaju M. Rius Riu i C. De Falco, u svojstvu agenata, uz asistenciju B. Meyring, F. B. Fernández de Trocóniz Robles, T. Klupsch i S. Ianc, odvjetnika,

tuženika,

koji podupire

Europska komisija, koju zastupaju A. Steiblytė, P. Němečková i D. Triantafyllou, u svojstvu agenata,

intervenijent,

OPĆI SUD (deseto prošireno vijeće),

u sastavu: A. Kornezov, predsjednik, E. Buttigieg, G. Hesse, D. Petrlík (izvjestitelj) i L. Spangsberg Grønfeldt, suci,

tajnik: S. Jund, administratorica,

uzimajući u obzir pisani dio postupka,

nakon rasprave održane 9. srpnja 2024.,

* Jezik postupka: španjolski

donosi sljedeću

Presudu

1 Svojom tužbom na temelju članka 263. UFEU-a tužitelj, Banco Cooperativo Español, SA, zahtijeva poništenje Odluke Jedinstvenog sanacijskog odbora (SRB) SRB/ES/2022/47 od 8. kolovoza 2022. o povlačenju Odluke SRB/ES/SRF/2019/10 SRB-a od 16. travnja 2019. o *ex ante* doprinosima Jedinstvenom fondu za sanaciju (SRF) za 2019. u dijelu u kojem se odnosi na institucije navedene u njezinu Prilogu I. i kojom se izračunavaju *ex ante* doprinosi tih institucija SRF-u za 2019. (u daljnjem tekstu: pobijana odluka), u dijelu u kojem se odnosi na njega.

Okolnosti spora i činjenice nastale nakon podnošenja tužbe

2 Tužitelj je španjolska kreditna institucija. Ona je članica institucionalnog sustava zaštite (u daljnjem tekstu: ISZ) Banco Cooperativo SPI, koji je u ožujku 2018. odobrio Banco de España (Španjolska središnja banka, Španjolska) u skladu s člankom 113. stavkom 7. Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL 2013., L 176, str. 1.).

3 Svojom odlukom SRB/ES/SRF/2019/10, od 16. travnja 2019. o izračunu *ex ante* doprinosa SRF-u za 2019. (u daljnjem tekstu: prvotna odluka) SRB je utvrdio, u skladu s člankom 70. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL 2014., L 225, str. 1.) *ex ante* doprinose SRF-u (u daljnjem tekstu: *ex ante* doprinosi) za 2019. (u daljnjem tekstu: razdoblje doprinosa 2019.) institucija obuhvaćenih člankom 2. u vezi s člankom 67. stavkom 4. te uredbe (u daljnjem tekstu: institucije), među kojima je i tužitelj.

4 Rješenjem o prikupljanju doprinosa od 29. travnja 2019. Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (FROB, Fond za uredno restrukturiranje banaka) u svojstvu nacionalnog sanacijskog tijela u smislu članka 3. stavka 1. točke 3. Uredbe br. 806/2014, naložio je tužitelju da podmiri *ex ante* doprinose za razdoblje doprinosa 2019., kako ih je utvrdio SRB.

5 SRB je 8. kolovoza 2022. donio pobijanu odluku kojom je povukao i zamijenio prvotnu odluku. Prema uvodnim izjavama 15. do 18. pobijane odluke, njezin je cilj bio ispraviti nedostatak u obrazloženju prvotne odluke koji je SRB utvrdio nakon presude od 15. srpnja 2021., Komisija/Landesbank Baden-Württemberg i SRB (C-584/20 P i C-621/20 P, EU:C:2021:601) i rješenja od 3. ožujka 2022., SRB/Portigon i Komisija (C-664/20 P, neobjavljeno, EU:C:2022:161) i od 3. ožujka 2022., SRB/Hypo Vorarlberg Bank (C-663/20 P, neobjavljeno, EU:C:2022:162).

6 Dana 19. rujna 2022. tužitelj je zaprimio obavijest o pobijanoj odluci.

7 Tužitelj i SRB ne slažu se u pogledu elemenata koje treba uzeti u obzir u svrhu izračuna tužiteljeva *ex ante* doprinosa za razdoblje doprinosa 2019. Konkretno, tužitelj smatra da je SRB trebao uzeti u obzir njegovo sudjelovanje u ISZ-u tijekom 2018., što on nije učinio.

Pobijana odluka

8 Pobijana odluka sadržava glavni dio koji je u pogledu tužitelja popraćen četirima prilozima.

9 U glavnom dijelu pobijane odluke opisuje se postupak utvrđivanja *ex ante* doprinosa za razdoblje doprinosa 2019. koji se primjenjuje na sve institucije.

10 Konkretnije, u odjeljku 6. pobijane odluke SRB je utvrdio godišnju ciljnu razinu navedenu u članku 4. Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2015/81 od 19. prosinca 2014. o utvrđivanju jedinstvenih uvjeta primjene Uredbe br. 806/2014 u vezi s *ex ante* doprinosima SRF-u (SL 2015., L 15, str. 1.), za razdoblje doprinosa 2019. (u daljnjem tekstu: godišnja ciljna razina).

11 Usto, SRB je objasnio da je tu godišnju ciljnu razinu utvrdio na osminu od 1,15 % iznosa osiguranih depozita, svih institucija u 2018., kako je dobiven na temelju podataka koje su sustavi osiguranja depozita dostavili u skladu s člankom 16. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/63 od 21. listopada 2014. o dopuni Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s *ex ante* doprinosima aranžmanima financiranja sanacije (SL 2015., L 11, str. 44. i ispravak SL 2017., L 156, str. 38.).

12 U odjeljku 7. pobijane odluke SRB je opisao metodu za izračun *ex ante* doprinosa za razdoblje doprinosa 2019.

13 U odjeljku 7. pobijane odluke SRB je također objasnio da institucije, osim onih koje su plaćale paušalni doprinos s obzirom na svoja posebna obilježja, moraju platiti *ex ante* doprinos prilagođen njihovu profilu rizičnosti, koji je utvrdio u sljedećim glavnim koracima.

14 U prvom koraku SRB je, u skladu s člankom 70. stavkom 2. podstavkom 2. točkom (a) Uredbe br. 806/2014, izračunao osnovni godišnji doprinos svake institucije, koji je razmjeran iznosu obveza predmetne institucije, isključujući regulatorni kapital i osigurane depozite (u daljnjem tekstu: neto obveza), u odnosu na neto obveze svih institucija s odobrenjem na državnim područjima svih država članica sudionica u jedinstvenom sanacijskom mehanizmu (SRM). U skladu s člankom 5. stavkom 1. Delegirane uredbe 2015/63, SRB je odbio određene vrste obveza od neto obveza institucije koje treba uzeti u obzir za određivanje tog doprinosa.

15 U drugom koraku izračuna *ex ante* doprinosa SRB je proveo prilagodbu osnovnog godišnjeg doprinosa profilu rizičnosti predmetne institucije, u skladu s člankom 70. stavkom 2. podstavkom 2. točkom (b) Uredbe br. 806/2014.

16 SRB je *ex ante* doprinos svake institucije izračunao raspodjelom godišnje ciljne razine među svim institucijama na temelju omjera utemeljenog na osnovnom godišnjem doprinosu prilagođenom profilu rizičnosti.

Zahtjevi stranaka

17 Tužitelj, prema posljednjem stanju iz njegovih podnesaka, od Općeg suda u biti zahtjeva da:

– poništi pobijanu odluku u dijelu u kojem se odnosi na njega;

– naloži SRB-u snošenje troškova.

18 SRB od Općeg suda zahtijeva da:

– odbije tužbu;

– naloži tužitelju snošenje troškova.

19 Komisija od Općeg suda zahtijeva da:

– odbije tužbu;

– naloži tužitelju snošenje troškova.

Pravo

20 U tužbi kojom se pokreće postupak tužitelj ističe dva tužbena razloga, od kojih se prvi temelji na povredi članaka 12. i 14. Delegirane uredbe 2015/63 jer SRB nije uzeo u obzir njegovo sudjelovanje u ISZ-u u svrhu izračuna *ex ante* doprinosa za razdoblje doprinosa 2019. i drugi, podredno, na prigovoru nezakonitosti članaka 12. i 14. Delegirane uredbe 2015/63 zbog povrede članka 103. stavaka 2. i 7. Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL 2014., L 173, str. 190. i ispravak SL 2015., L 216, str. 9.).

21 U podnesku kojim se vrši prilagodba tužbe, podnesenom tajništvu Općeg suda 20. rujna 2022. na temelju članka 86. Poslovnika Općeg suda, tužitelj navodi da ostaje pri svojoj argumentaciji iznesenoj u tužbi kojom se pokreće postupak, pri čemu pojašnjava da, nakon povlačenja i zamjene prvotne odluke pobijanom odlukom, njegov tužbeni zahtjev treba shvatiti kao da se odnosi na pobijanu odluku.

22 Najprije valja ispitati drugi tužbeni razlog na temelju kojeg tužitelj ističe nezakonitost članaka 12. i 14. Delegirane uredbe 2015/63 i potom prvi tužbeni razlog koji se odnosi na zakonitost pobijane odluke.

Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na prigovoru nezakonitosti istaknutom protiv članaka 12. i 14. Uredbe br. 2015/63

Dopuštenost

23 SRB tvrdi da je drugi tužbeni razlog nedopušten zbog nedostatka preciznosti jer tužitelj nije pojasnio koje odredbe članaka 12. i 14. Delegirane uredbe 2015/63 treba proglasiti neprimjenjivima jer se njima povređuje članak 103. stavci 2. i 7. Direktive 2014/59. Osim toga, zakonitost članka 12. te delegirane uredbe nije relevantna u ovom slučaju jer ta odredba nije primjenjiva.

24 Tužitelj smatra da je drugi tužbeni razlog dopušten.

25 U tom pogledu iz sudske prakse proizlazi da, da bi tužba bila dopuštena, potrebno je da bitni činjenični i pravni elementi na kojima se temelji proizlaze, makar i sažeto, ali na smislen i razumljiv način, iz samog njezina teksta, sve kako bi se osigurala pravna sigurnost i dobro sudovanje. Međutim, u skladu s ustaljenom sudskom praksom, svaki tužbeni razlog tužbe kojom se pokreće postupak koji nije dovoljno jasan treba smatrati nedopuštenim (vidjeti presudu od 7. srpnja 2021., Bateni/Vijeće, T-455/17, EU:T:2021:411, t. 135. i navedenu sudsku praksu; vidjeti u tom smislu i presudu od 30. lipnja 2021., Italija/Komisija, T-265/19, neobjavljenu, EU:T:2021:392, t. 33. i navedenu sudsku praksu).

26 Što se tiče nejasnoće drugog tužbenog razloga koji navodi SRB, valja istaknuti da tužitelj u tužbi pojašnjava da se prigovor nezakonitosti članaka 12. i 14. Delegirane uredbe 2015/63 ističe samo u slučaju da Opći sud u okviru ispitivanja prvog tužbenog razloga tumači te članke na način da ne omogućuju da se njegovo sudjelovanje u ISZ-u u 2018. uzme u obzir u svrhu izračuna njegova *ex ante* doprinosa za razdoblje doprinosa 2019.

27 Prvim tužbenim razlogom, s jedne strane, tužitelj tvrdi da članak 12. stavak 2. Delegirane uredbe 2015/63 treba tumačiti na način da omogućuje uzimanje u obzir njegova sudjelovanja u ISZ-u 2018. u svrhu izračuna njegova *ex ante* doprinosa za razdoblje doprinosa 2019. S druge strane, tvrdi da referentni datum za dostavu informacija za izračun *ex ante* doprinosa za razdoblje doprinosa 2019., koji je utvrđen na 31. prosinca 2017. člankom 14. stavkom 1. te delegirane uredbe, ne sprečava SRB da za to razdoblje uzme u obzir njegovo sudjelovanje u ISZ-u do kojeg je došlo 2018.

28 Slijedom toga, iz cjelovitog tumačenja tužbe proizlazi da je tužitelj istaknuo prigovor nezakonitosti protiv članka 12. stavka 2. i članka 14. stavka 1. Delegirane uredbe 2015/63. Osim toga, tužitelj je na raspravi također potvrdio da se drugim tužbenim razlogom poziva na nezakonitost tih odredbi.

29 Kad je riječ o SRB-ovu drugom argumentu, prema kojem zakonitost članka 12. Delegirane uredbe 2015/63 nije relevantna u ovom slučaju, valja podsjetiti na to da je prigovor nezakonitosti koji je prilikom glavnog osporavanja zakonitosti akta treće strane podredno istaknut na temelju članka 277. UFEU-a dopušten samo ako postoji veza između tog akta i propisa čija se navodna nezakonitost ističe (presude od 30. travnja 2019., Wattiau/Parlament, T-737/17, EU:T:2019:273, t. 56. i od 16. lipnja 2021., Krajowa Izba Gospodarcza Chłodnictwa i Klimatyzacji/Komisija, T-126/19, EU:T:2021:360, t. 33.).

30 Međutim, članak 277. UFEU-a treba tumačiti dovoljno široko kako bi se djelotvoran nadzor zakonitosti općih akata institucija osigurao u korist osoba koje nisu imale pravo podnošenja izravne tužbe protiv takvih akata. Stoga područje primjene članka 277. UFEU-a treba proširiti na akte institucija koji su bili relevantni za donošenje odluke na koju se odnosi tužba za poništenje u smislu da navedena odluka počiva ponajprije na tim aktima iako formalno ne čine pravnu osnovu. Usto, u svrhu ispitivanja prigovora nezakonitosti, pravila jednog te istog sustava ne mogu se umjetno rastaviti (vidjeti presudu od 16. lipnja 2021., Krajowa Izba Gospodarcza Chłodnictwa i Klimatyzacji/Komisija, T-126/19, EU:T:2021:360, t. 34. i navedenu sudsku praksu).

31 U ovom slučaju tužitelj tvrdi da je SRB trebao uzeti u obzir njegovo sudjelovanje u ISZ-u 2018. u svrhu izračuna njegova *ex ante* doprinosa za razdoblje doprinosa 2019. na temelju članka 12. stavka 2. Delegirane uredbe 2015/63, što je on odbio na temelju te iste odredbe jer ju je drukčije tumačio.

32 U okviru istaknutog prigovora nezakonitosti tužitelj tvrdi da bi, ako bi tumačenje članka 12. stavka 2. Delegirane uredbe 2015/63 koje je SRB prihvatio u pobijanoj odluci bilo pravilno, ta odredba bila nezakonita jer se njome povređuje članak 103. stavci 2. i 7. Direktive 2014/59, s obzirom na to da se tim odredbama Komisiji nalaže da se prilikom donošenja te delegirane uredbe uvjeri da su osnovni godišnji doprinosi primjereno prilagođeni profilu rizičnosti institucija i da se sudjelovanje institucije u ISZ-u uzima u obzir prilikom te prilagodbe.

33 U tim okolnostima valja utvrditi da postoji veza između pobijane odluke i članka 12. stavka 2. Delegirane uredbe 2015/63.

34 To vrijedi tim više što bi SRB-ov argument, iznesen u točki 29. ove presude, ako bi se slijedio, doveo do umjetnog razdvajanja pravila sustava izračuna *ex ante* doprinosa utvrđenog Delegiranom uredbom 2015/63 i lišavanja članka 277. UFEU-a njegova korisnog učinka.

35 Slijedom toga, valja odbiti argumente o postojanju zapreke vođenju postupka koje je SRB istaknuo protiv drugog tužbenog razloga.

Meritum

36 Drugim tužbenim razlogom tužitelj tvrdi da su, iako članak 12. stavak 2. i članak 14. stavak 1. Delegirane uredbe 2015/63 treba tumačiti na način da se njegovo sudjelovanje u ISZ-u 2018. ne može uzeti u obzir u svrhu izračuna njegova *ex ante* doprinosa za razdoblje doprinosa 2019., te odredbe stoga protivne članku 103. stavcima 2. i 7. Direktive 2014/59.

37 Budući da je tužitelj istaknuo ovaj prigovor nezakonitosti samo u slučaju navedenom u točki 36. ove presude, valja ispitati, kao prvo, omogućuju li članak 12. stavak 2. i članak 14. stavak 1. Delegirane uredbe 2015/63 SRB-u da uzme u obzir sudjelovanje institucije u ISZ-u u 2018. radi izračuna njezina *ex ante* doprinosa za razdoblje doprinosa 2019. Ako to nije slučaj, zatim valja ocijeniti jesu li te odredbe u skladu s člankom 103. stavcima 2. i 7. Direktive 2014/59.

– *Opseg članka 12. stavka 2. i članka 14. stavka 1. Delegirane uredbe 2015/63*

38 U članku 12. stavku 2. Delegirane uredbe 2015/63 navodi se da „[p]romjena statusa institucije, uključujući male institucije, tijekom razdoblja doprinosa ne utječe na godišnji doprinos koji se plaća za tu godinu”.

39 Na temelju članka 14. stavka 1. Delegirane uredbe 2015/63 „[i]nstitucije dostavljaju sanacijskom tijelu posljednje odobrene financijske izvještaje koji su bili dostupni najkasnije 31. prosinca godine koja prethodi razdoblju doprinosa, zajedno s mišljenjem ovlaštenog revizora ili revizorskog društva”.

40 Tužitelj ističe da članak 12. stavak 2. Delegirane uredbe 2015/63 treba tumačiti na način da sudjelovanje institucije u ISZ-u predstavlja promjenu statusa u smislu te odredbe i da takvu promjenu treba uzeti u obzir tijekom razdoblja doprinosa koje slijedi nakon onog tijekom kojeg je došlo do te promjene, odnosno tijekom kojeg se navedena institucija uključila u ISZ. Stoga, budući da je tužitelj počeo sudjelovati u ISZ-u 2018., SRB je trebao uzeti u obzir tu okolnost u svrhu izračuna njegova *ex ante* doprinosa za razdoblje doprinosa 2019.

41 Usto, suprotno onomu što tvrdi SRB, članak 14. stavak 1. Delegirane uredbe 2015/63 ne sprečava ga da uzme u obzir sudjelovanje institucije u ISZ-u do kojeg je došlo 2018. radi izračuna njezina *ex ante* doprinosa za razdoblje doprinosa 2019., čak i ako to sudjelovanje nije bilo stvarno na dan 31. prosinca 2017. U svakom slučaju, ta se odredba ne može upotrijebiti kako bi se ugrozilo poštovanje zahtjeva utvrđenog člankom 103. stavcima 2. i 7. Direktive 2014/59, odnosno kako bi se *ex ante* doprinosi prilagodili profilu rizičnosti institucija, osobito u pogledu njihova sudjelovanja u ISZ-u.

42 SRB i Komisija osporavaju tu argumentaciju.

43 Člankom 4. stavkom 1. Delegirane uredbe 2015/63 predviđa se da SRB izračunava *ex ante* doprinos svake institucije na temelju informacija koje je potonja institucija dostavila u skladu s člankom 14. te delegirane uredbe.

44 Najprije, u članku 14. stavku 1. Delegirane uredbe 2015/63 navodi se da institucije SRB-u dostavljaju posljednje odobrene financijske izvještaje koji su bili dostupni najkasnije 31. prosinca godine koja prethodi razdoblju doprinosa (u daljnjem tekstu: godina N-1). Uz te financijske izvještaje potrebno je priložiti mišljenje ovlaštenog revizora ili revizorskog društva.

45 Valja utvrditi da se, uzimajući u obzir trajanje zaključenja takvih financijskih izvještaja, informacije na temelju kojih SRB izračunava *ex ante* doprinos svake institucije u pravilu odnose na pretposljednju godinu koja prethodi razdoblju doprinosa ili, u iznimnim okolnostima, na obračunsku godinu koja je započela tijekom te pretposljednje godine i završila tijekom godine N-1 (u daljnjem tekstu, za ta dva razdoblja: referentna godina N-2).

46 Nadalje, iz članka 14. stavka 2. Delegirane uredbe 2015/63 proizlazi da institucije moraju SRB-u dostaviti barem informacije iz Priloga II. toj delegiranoj uredbi, među kojima su i obveze institucije koja je članica ISZ-a, koje su isključene iz izračuna *ex ante* doprinosa na temelju članka 5. stavka 1. točke (b) navedene delegirane uredbe.

47 Naposljetku, članak 14. stavak 3. Delegirane uredbe 2015/63 predviđa da se informacije iz njezina Priloga II., koje su obuhvaćene zahtjevima za nadzorno izvješćivanje, dostavljaju SRB-u kako ih je dotična institucija navela u svojoj posljednjoj relevantnoj nadzornoj izjavi koju je podnijela nadležnom tijelu za referentnu godinu godišnjih financijskih izvještaja iz članka 14. stavka 1. te delegirane uredbe.

48 Tako iz zajedničkog tumačenja članka 4. stavka 1. i članka 14. stavaka 1. do 3. Delegirane uredbe 2015/63 proizlazi da je na SRB-u da izračuna *ex ante* doprinose na temelju informacija o posljednjim odobrenim i potvrđenim godišnjim financijskim izvještajima (u daljnjem tekstu: financijski izvještaji) koji su dostupni 31. prosinca godine N-1 (vidjeti u tom smislu presudu od 14. studenoga 2019., State Street Bank International, C-255/18, EU:C:2019:967, t. 42.), podrazumijevajući da se ti podaci stoga odnose na financijske izvještaje koji se odnose na referentnu godinu N-2.

49 U tom kontekstu trebalo bi pojasniti da su za potrebe izračuna *ex ante* doprinosa institucije informacije o njezinu sudjelovanju u ISZ-u usko povezane s drugim informacijama iz njezinih financijskih izvještaja. Naime, kada SRB primjenjuje, primjerice, pokazatelj rizika ISZ-a, kako je predviđen člankom 6. stavkom 5. točkom (b) Delegirane uredbe 2015/63, on mora osobito uzeti u obzir, u skladu s člankom 7. stavkom 4. drugim podstavkom te delegirane uredbe, relativni ponder pokazatelja rizika „aktivnosti trgovanja, izvanbilančne izloženosti, izvedenice, složenost i

mogućnost sanacije” predviđen člankom 6. stavkom 5. točkom (a) navedene delegirane uredbe. Međutim, kao što je to SRB tvrdio a da mu tužitelj nije proturječio, informacije o potonjem pokazatelju rizika općenito se nalaze u financijskim izvještajima predmetne institucije.

50 Stoga, kada takva institucija sudjeluje u ISZ-u tijekom godine N-1, do tog sudjelovanja dolazi nakon zaključenja financijskih izvještaja za referentnu godinu N-2, koji su odlučujući za izračun *ex ante* doprinosa te institucije, kao što to proizlazi iz točke 45. ove presude. U tim okolnostima, navedeno sudjelovanje u ISZ-u ne može se smatrati informacijom koja se odnosi na te financijske izvještaje. U takvom slučaju nije na SRB-u da uzme u obzir to sudjelovanje prilikom izračuna *ex ante* doprinosa navedene institucije za predmetno razdoblje doprinosa.

51 Tužitelj taj zaključak nije doveo u pitanje svojim argumentima.

52 Kao prvo, tužitelj tvrdi da je SRB dužan uzeti u obzir sudjelovanje institucije u ISZ-u tijekom godine N-1 na temelju članka 12. stavka 2. Delegirane uredbe 2015/63 jer takvo sudjelovanje predstavlja promjenu statusa u smislu te odredbe.

53 Bez potrebe ispitivanja predstavlja li sudjelovanje institucije u ISZ-u „promjenu statusa” u smislu članka 12. stavka 2. Delegirane uredbe 2015/63, dovoljno je istaknuti da se, u svakom slučaju, tom odredbom SRB-u ne nalaže da u svrhu izračuna *ex ante* doprinosa za predmetno razdoblje doprinosa uzme u obzir takvu promjenu do koje je došlo tijekom godine N-1.

54 Naime, u članku 12. stavku 2. te delegirane uredbe navodi se da promjena statusa institucije, uključujući male institucije, tijekom razdoblja doprinosa ne utječe na [*ex ante*] doprinos koji se plaća za tu godinu. Tom se odredbom tako pojašnjava da se promjena statusa ne mora uzeti u obzir u svrhu izračuna *ex ante* doprinosa koji se duguje za istu godinu u kojoj je došlo do navedene promjene a da se pritom ne nalaže da se navedena promjena nužno mora uzeti u obzir u svrhu izračuna *ex ante* doprinosa koji se duguje za sljedeću godinu.

55 U tom pogledu, prije svega, tužitelj ne može tvrditi da upotreba izraza „predmetna godina” podrazumijeva različito postupanje u odnosu na godinu u kojoj je došlo do promjene statusa i sljedeću godinu.

56 Naime, sama činjenica da se člankom 12. stavkom 2. Delegirane uredbe 2015/63 pojašnjava da promjena statusa tijekom razdoblja doprinosa ne utječe na *ex ante* doprinos koji se duguje za to isto razdoblje ne znači da ga, *a contrario*, treba uzeti u obzir za sljedeće razdoblje.

57 Nadalje, pod pretpostavkom da sudjelovanje institucije u ISZ-u predstavlja „promjenu statusa” u smislu članka 12. stavka 2. Delegirane uredbe 2015/63, iz zajedničkog tumačenja članka 4. stavka 1. i članka 14. stavaka 1. do 3. te delegirane uredbe, kao što je to istaknuto u točkama 48. do 50. ove presude, proizlazi da takvo sudjelovanje valja uzeti u obzir ako proizlazi iz informacija o financijskim izvještajima za referentnu godinu N-2.

58 Međutim, ništa u tekstu članka 12. stavka 2. Delegirane uredbe 2015/63 ne upućuje na to da ta odredba odstupa od tog pravila.

59 Konkretno, iako je točno, kao što to ističe tužitelj, da je članak 14. Delegirane uredbe 2015/63 dio njezina odjeljka 3., naslovljenog „Administrativni aspekti i sankcije”, iz toga ne može proizlaziti da bi njegov doseg trebao biti ograničen na isključivo administrativne aspekte sustava *ex ante* doprinosa. Upravo suprotno, s obzirom na to da se člankom 4. stavkom 1. navedene uredbe

izričito predviđa da SRB treba izračunati *ex ante* doprinose na temelju informacija koje dostavljaju institucije „u skladu s člankom 14. [Delegirane uredbe 2015/63]”, ta je odredba relevantna za izračun takvih doprinosa.

60 Naposljetku, ne može se prihvatiti tužiteljev argument prema kojem bi ta odredba postala suvišna ako se na temelju članka 12. stavka 2. Delegirane uredbe 2015/63 ne može uzeti u obzir promjena statusa tijekom razdoblja doprinosa koje slijedi nakon onog tijekom kojeg je došlo do te promjene.

61 U tom pogledu, iz sudske prakse proizlazi da je cilj članka 12. stavka 2. Delegirane uredbe 2015/63 osobito izbjeći svaku nesigurnost o dosegu članka 12. stavka 1. te delegirane uredbe jer se njime predviđa odstupanje od načela prema kojem se *ex ante* doprinosi izračunavaju na temelju informacija dostupnih 31. prosinca godine N-1 (presuda od 29. rujna 2022., ABLV Bank/SRB, C-202/21 P, EU:C:2022:734, t. 61.).

62 Tako članak 12. stavak 2. Delegirane uredbe 2015/63 zadržava svoj predmet jer izričito pojašnjava posljedicu koja se već može implicitno izvesti iz članka 14. stavka 1. te delegirane uredbe, odnosno da „promjena statusa” institucije ne može utjecati na *ex ante* doprinos koji se duguje za godinu o kojoj je riječ.

63 Iz prethodno navedenog proizlazi da članak 12. stavak 2. Delegirane uredbe 2015/63 ne nalaže SRB-u da uzme u obzir sudjelovanje institucije u ISZ-u do kojeg je došlo tijekom godine N-1 u svrhu izračuna *ex ante* doprinosa.

64 Kao drugo, tužitelj ne može tvrditi da takva obveza proizlazi iz članka 14. stavka 5. Delegirane uredbe 2015/63, kojim se određuje da „[a]ko je informacije ili podatke dostavljene sanacijskim tijelima potrebno ažurirati ili ispraviti, ažurirane informacije odnosno ispravci dostavljaju se sanacijskim tijelima bez nepotrebnog odlaganja”.

65 U tom pogledu valja pojasniti da se ažuriranja navedena u članku 14. stavku 5. Delegirane uredbe 2015/63 odnose na informacije ili podatke koje je dotična institucija dostavila u skladu s člankom 14. stavkom 1. te delegirane uredbe, s obzirom na to da se odnose na referentnu godinu N-2. Stoga ništa u članku 14. stavku 5. navedene delegirane uredbe ne upućuje na to da je cilj te odredbe dopustiti instituciji da SRB-u podnese informacije koje se odnose na razdoblje različito od onog na koje se odnose financijski izvještaji iz članka 14. stavka 1. te iste delegirane uredbe, odnosno referentnu godinu N-2.

66 Kao treće, tužitelj se ne može osloniti na članak 17. stavak 3. Delegirane uredbe 2015/63 kako bi tvrdio da je SRB dužan uzeti u obzir informacije koje se odnose na godinu N-1.

67 Članak 17. stavak 3. Delegirane uredbe 2015/63 predviđa da „[a]ko je informacije koje su institucije dostavile sanacijskom tijelu potrebno prepraviti ili revidirati, sanacijsko će tijelo prilagoditi [*ex ante*] doprinos u skladu s ažuriranim informacijama pri izračunu [*ex ante*] doprinosa institucije za sljedeće razdoblje doprinosa”.

68 Iz toga proizlazi, kao što to tvrdi SRB, da se člankom 17. stavkom 3. Delegirane uredbe 2015/63 samo utvrđuje trenutak od kojeg prepravljanje ili revizija iz te odredbe proizvode učinke, odnosno tijekom sljedećeg razdoblja doprinosa. Nasuprot tomu, cilj navedene odredbe nije izmijeniti referentni datum za informacije koje su relevantne za izračun *ex ante* doprinosa, kako je utvrđen člankom 14. stavkom 1. te delegirane uredbe.

69 Kao četvrto, tužitelj tvrdi da izračun *ex ante* doprinosâ treba provesti na temelju „fiksne slike” institucija na dan 1. siječnja svake financijske godine, oslanjajući se na mišljenje nezavisnog odvjetnika Camposa Sánchez-Bordone u predmetu State Street Bank International (C-255/18, EU:C:2019:539, t. 71.). Prema njegovu mišljenju, njegovo sudjelovanje u dotičnom ISZ-u trebalo je stoga uzeti u obzir za izračun njegova *ex ante* doprinosa za razdoblje doprinosa 2019.

70 U tom pogledu, s jedne strane, valja istaknuti da, iako članak 14. stavak 1. Delegirane uredbe 2015/63 upućuje na jedinstveni datum, odnosno 31. prosinca godine N-1, to se upućivanje odnosi na dostupnost financijskih izvještaja koji se koriste za izračun *ex ante* doprinosa. Međutim, potrebno je još i da financijski izvještaji dostupni na taj datum budu propisno odobreni i ovjereni, što znači, kao što je to istaknuto u točki 45. ove presude, da se ti financijski izvještaji odnose na referentnu godinu N-2.

71 S druge strane, točno je da iz članka 14. stavka 4. Delegirane uredbe 2015/63 proizlazi da, kao što to tvrdi tužitelj, dotična institucija može dostaviti informacije koje čine osnovu za izračun *ex ante* doprinosa za razdoblje doprinosa najkasnije do 31. siječnja godine razdoblja doprinosa. Međutim, to ne utječe ni na utvrđenje, koje proizlazi iz točaka 42. do 50. ove presude, da se te informacije moraju odnositi na financijske izvještaje dostupne na dan 31. prosinca godine N-1 i da se stoga odnose na referentnu godinu N-2.

72 Kao peto, isti se zaključak nameće u pogledu tužiteljeva argumenta prema kojem sudjelovanje institucije u ISZ-u nije računovodstveni podatak koji bi mogao varirati. Naime, eventualna promjenjiva ili statička priroda informacija iz članka 14. stavka 4. Delegirane uredbe 2015/63 nije relevantna s obzirom na jasan tekst članka 14. stavka 1. te delegirane uredbe, iz kojeg proizlazi da se informacije za izračun *ex ante* doprinosa moraju odnositi na financijske izvještaje dostupne na dan 31. prosinca godine N-1 i da se stoga odnose, kao što je to istaknuto u točki 45. ove presude, na referentnu godinu N-2.

73 S obzirom na prethodno navedeno, valja utvrditi da članak 14. stavak 1. Delegirane uredbe 2015/63 ne obvezuje SRB da uzme u obzir sudjelovanje institucije u ISZ-u u svrhu izračuna *ex ante* doprinosa tijekom razdoblja doprinosa koje slijedi nakon onog tijekom kojeg je došlo do tog sudjelovanja te mu to uostalom ne dopušta.

74 Taj zaključak potvrđuje cilj koji se nastoji postići sustavom *ex ante* doprinosa, kako je uspostavljen Direktivom 2014/59 i Uredbom br. 806/2014, i kao što je to pojašnjeno Delegiranom uredbom 2015/63.

75 Naime, kao što je to istaknuto u točki 48. ove presude, SRB je dužan izračunati *ex ante* doprinose na temelju informacija koje se odnose na financijske izvještaje dostupne 31. prosinca godine N-1, koji se odnose na referentnu godinu N-2.

76 Međutim, ako bi SRB morao uzeti u obzir sva sudjelovanja u ISZ-u predmetnih institucija tijekom godine N-1, pouzdanost izračuna e*x ante* doprinosa koji je izvršen tijekom sljedeće godine mogla bi se ugroziti jer bi SRB, među ostalim, bio obvezan izvršiti navedeni izračun na temelju informacija različitih od onih koje se odnose na navedene propisno odobrene financijske izvještaje. Stoga bi nepouzdanost navedenog izračuna mogla ugroziti ostvarenje cilja koji se nastoji postići sustavom *ex ante* doprinosa, a koji se sastoji od toga da se najkasnije do 31. prosinca 2023. dosegne najmanje 1 % iznosa osiguranih depozita svih institucija s odobrenjem

na državnom području država članica koje sudjeluju u SRM-u (vidjeti u tom smislu i po analogiji presudu od 14. studenoga 2019., State Street Bank International, C-255/18, EU:C:2019:967, t. 41. i 43.).

77 Naposljetku, uzimanje u obzir sudjelovanja u ISZ-u do kojeg je došlo tijekom godine N-1 utjecalo bi na dosljednost izračuna *ex ante* doprinosa kao i na usporedivost informacija upotrijebljenih za taj izračun. Naime, kad SRB za takav izračun, u skladu s člancima 4. i 14. Delegirane uredbe 2015/63, uzima u obzir informacije koje se odnose na referentnu godinu N-2 (vidjeti točku 48. ove presude), dužan je uzeti u obzir informaciju koja se odnosi na drugo razdoblje, odnosno godinu N-1, kad je riječ o sudjelovanju institucije u ISZ-u do kojeg je došlo tijekom godine N-1.

78 S obzirom na prethodno navedeno, članak 12. stavak 2. i članak 14. stavak 1. Delegirane uredbe 2015/63 treba tumačiti na način da ne dopuštaju SRB-u da uzme u obzir sudjelovanje institucije u ISZ-u do kojeg je došlo 2018. u svrhu izračuna njezina *ex ante* doprinosa za razdoblje doprinosa 2019.

– Zakonitost članka 12. stavka 2. i članka 14. stavka 1. Delegirane uredbe 2015/63 s obzirom na članak 103. stavke 2. i 7. Direktive 2014/59

79 Drugim tužbenim razlogom tužitelj tvrdi da su, iako članak 12. stavak 2. i članak 14. stavak 1. Delegirane uredbe 2015/63 treba tumačiti na način da se sudjelovanje institucije u ISZ-u 2018. ne može uzeti u obzir u svrhu izračuna njegova *ex ante* doprinosa za razdoblje doprinosa 2019., te odredbe protivne članku 103. stavcima 2. i 7. Direktive 2014/59.

80 Drugi tužbeni razlog dijeli se na dva dijela, od kojih se prvi temelji na povredi zahtjeva predviđenog u članku 103. stavcima 2. i 7. Direktive 2014/59 i prema kojem *ex ante* doprinosi moraju biti prilagođeni profilu rizičnosti svake institucije, a drugi na povredi uvjeta predviđenog u članku 103. stavku 7. točki (h) Direktive 2014/59 i prema kojem prilikom utvrđivanja *ex ante* doprinosâ treba uzeti u obzir činjenicu da institucija sudjeluje u ISZ-u.

81 SRB i Komisija osporavaju tu argumentaciju.

82 Budući da su ta dva dijela ovog tužbenog razloga usko povezana, valja ih ispitati zajedno.

83 U tom pogledu valja podsjetiti na to da Komisija prilikom pojašnjenja pravila o prilagodbi *ex ante* doprinosâ profilu rizičnosti Delegiranom uredbom 2015/63, u skladu s delegiranjem ovlasti predviđenim u članku 103. stavku 7. Direktive 2014/59, raspolaže širokom diskrecijskom ovlašću kada je pozvana izvršiti složene ocjene i procjene (vidjeti u tom smislu presudu od 20. prosinca 2023., Landesbank Baden-Württemberg/SRB, T-389/21, EU:T:2023:827, t. 105. do 111.).

84 To je također slučaj kad je riječ o Komisijinoj ovlasti da utvrdi referentne datume za uzimanje u obzir informacija koje su relevantne za prilagodbu *ex ante* doprinosa profilu rizičnosti, uključujući referentni datum za uzimanje u obzir sudjelovanja institucije u ISZ-u.

85 Naime, s jedne strane, to je određivanje sastavni dio metode prilagodbe *ex ante* doprinosa profilu rizičnosti, koja u cjelini podrazumijeva složene ocjene i procjene (vidjeti u tom smislu presudu od 20. prosinca 2023., Landesbank Baden-Württemberg/SRB, T-389/21, EU:T:2023:827, t. 105. do 111.).

86 S druge strane, u članku 103. stavku 7. točki (h) Direktive 2014/59 samo se navodi da Komisija, kada donosi delegirane akte kako bi pojasnila pojam prilagodbe *ex ante* doprinosâ profilu rizičnosti institucija, mora uzeti u obzir činjenicu da institucija pripada ISZ-u a da pritom ne precizira trenutak u kojem takvu činjenicu treba uzeti u obzir.

87 U tim okolnostima, što se tiče referentnih datuma metode prilagodbe *ex ante* doprinosa na temelju članka 103. stavka 7. Direktive 2014/59, a osobito onog uzimanja u obzir sudjelovanja institucije u ISZ-u, nadzor suda Europske unije treba se ograničiti na ispitivanje je li u okviru izvršavanja diskrecijske ovlasti dodijeljene Komisiji počinjena očita pogreška ili zlouporaba ovlasti odnosno je li Komisija očito prekoračila granice te ovlasti (vidjeti u tom smislu presudu od 20. prosinca 2023., Landesbank Baden-Württemberg/SRB, T-389/21, EU:T:2023:827, t. 112.).

88 Iz toga slijedi da je na tužitelju da dokaže da su članak 12. stavak 2. i članak 14. stavak 1. Delegirane uredbe 2015/63 zahvaćeni očitom pogreškom u ocjeni ili zlouporabom ovlasti ili da očito ne poštuju granice Komisijine ovlasti.

89 U tom pogledu najprije valja istaknuti da je Komisija u Delegiranoj uredbi 2015/63 doista uzela u obzir pripadnost institucija ISZ-u kao element koji je bio relevantan u okviru prilagodbe *ex ante* doprinosâ profilu rizičnosti institucija.

90 Konkretno, u skladu s člankom 5. stavkom 1. točkom (b) Delegirane uredbe 2015/63, određene obveze institucije koja je članica ISZ-a isključene su iz izračuna osnovnih godišnjih doprinosa. Usto, člankom 6. stavkom 5. točkom (b) i člankom 7. stavkom 4. točkom (b) te delegirane uredbe uzima se u obzir sudjelovanje institucije u ISZ-u kako bi se osnovni godišnji doprinos prilagodio profilu rizičnosti institucije.

91 Nadalje, točno je da se, u skladu s člankom 14. stavkom 1. Delegirane uredbe 2015/63, pri izračunu *ex ante* doprinosâ uzima u obzir sudjelovanje u ISZ-u s odmakom, koji odgovara razdoblju između referentnog datuma financijskih izvještaja iz te odredbe i datuma izračuna *ex ante* doprinosa.

92 Međutim, taj je pristup opravdan potrebom da se utvrdi zajednički datum za sve dotične institucije koji omogućuje usporedbu podataka i informacija koje dostavljaju za potrebe izračuna *ex ante* doprinosa. Naime, s jedne strane, iz razmatranja navedenih u točki 75. ove presude proizlazi da je cilj takvog datuma osobito omogućiti SRB-u da pouzdano izračuna *ex ante* doprinose na temelju odobrenih financijskih izvještaja i da stoga ostvari cilj naveden u toj istoj točki.

93 S druge strane, odstupanje navedeno u točki 91. ove presude nije očito neprikladno s obzirom na to da, u skladu s člankom 14. stavkom 1. Delegirane uredbe 2015/63, SRB uzima u obzir informacije o posljednjim odobrenim i potvrđenim financijskim izvještajima, tako da se izračun *ex ante* doprinosa temelji na informacijama povezanima s prvom godinom za koju su oni dostupni u odobrenom i potvrđenom obliku (vidjeti točku 45. ove presude).

94 Naposljetku, valja istaknuti da tužitelj nije podnio druge elemente kojima bi dokazao da su članak 12. stavak 2. i članak 14. stavak 1. Delegirane uredbe 2015/63 zahvaćeni očitom pogreškom u ocjeni ili zlouporabom ovlasti ili da očito nisu poštovali granice Komisijine ovlasti kada su određivali trenutak u kojem je sudjelovanje institucije u ISZ-u trebalo uzeti u obzir.

95 U tim okolnostima, valja odbiti tužiteljev drugi tužbeni razlog.

Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 12. stavka 2. i članka 14. stavka 1. Uredbe br. 2015/63

96 Tužitelj u biti tvrdi da je SRB povrijedio članak 12. stavak 2. i članak 14. stavak 1. Delegirane uredbe 2015/63 time što je odbio uzeti u obzir njegovo sudjelovanje u dotičnom ISZ-u do kojeg je došlo 2018. u svrhu izračuna *ex ante* doprinosa za razdoblje doprinosa 2019.

97 SRB osporava tu argumentaciju.

98 Valja utvrditi da se tužiteljevo sudjelovanje u dotičnom ISZ-u nije dogodilo tijekom referentne godine N-2, odnosno 2017., s obzirom na to da je taj ISZ osnovan tek 2018.

99 Međutim, kao što to proizlazi iz točaka 43. do 78. ove presude, članak 12. stavak 2. i članak 14. stavak 1. Delegirane uredbe 2015/63 treba tumačiti na način da ne omogućuju SRB-u da uzme u obzir tužiteljevo sudjelovanje u ISZ-u do kojeg je došlo 2018. u svrhu izračuna *ex ante* doprinosa za razdoblje doprinosa 2019.

100 Taj zaključak nije doveden u pitanje tužiteljevim argumentom prema kojem njegovi financijski izvještaji dostupni na dan 31. prosinca 2017. sadržavaju određene informacije o osnivanju ISZ-a čiji je on član i SRB ih je stoga trebao uzeti u obzir za razdoblje doprinosa 2019.

101 Točno je da na temelju članka 2. stavka 1. točke 8. Direktive 2014/59 SRB može uzeti u obzir samo ISZ-ove koji su dobili odobrenje u skladu s člankom 113. stavkom 7. Uredbe br. 575/2013.

102 Međutim, valja utvrditi da je osnivanje predmetnog ISZ-a postalo konačno tek nakon što je Španjolska središnja banka u ožujku 2018. potvrdila da sporazum o osnivanju ISZ-a ispunjava zahtjeve predviđene člankom 113. stavkom 7. Uredbe br. 575/2013.

103 U tim okolnostima SRB nije počinio pogrešku koja se tiče prava time što nije uzeo u obzir tužiteljevo sudjelovanje u dotičnom ISZ-u, do kojeg je došlo 2018. u svrhu izračuna *ex ante* doprinosa za razdoblje doprinosa 2019.

104 Prema tome, valja odbiti kao neosnovan prvi tužbeni razlog, a time i tužbu u cijelosti.

Troškovi

105 U skladu s člankom 134. stavkom 1. Poslovnika, svakoj stranci koja ne uspije u postupku nalaže se snošenje troškova, ako je postavljen takav zahtjev. Budući da tužitelj nije uspio u postupku, valja mu naložiti snošenje, osim vlastitih troškova, i troškova SRB-a, sukladno njegovu zahtjevu.

106 U skladu s člankom 138. stavkom 1. Poslovnika, Komisija će snositi vlastite troškove.

Slijedom navedenog,

OPĆI SUD (deseto prošireno vijeće)

proglašava i presuđuje:

1. Tužba se odbija.

2. Društvu Banco Cooperativo Español, SA nalaže se snošenje, osim vlastitih, i troškova nastalih Jedinstvenom sanacijskom odboru (SRB).

3. Europska komisija snosit će vlastite troškove.

Kornezov Buttigieg Hesse

Petrlík Spangsberg Grønfeldt

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourgu 22. siječnja 2025.

Potpisi